

I denne Skikkelse tror jeg ikke, man vil være i ret megen Tvivl om, at det maa have været Meningen, at det var Formanden, som havde denne Tilforordning. Det er i denne Skikkelse ikke alene det foregaaende Punktum, som giver Formanden Myndighed til at fordele Valglisten mellem Valgbestyrelsens Medlemmer, men det er for mig i endnu højere Grad Slutningspunktumet: „selv deltager Formanden ikke i Modtagelsen af Valgstemmer“, der viser, at det er Formanden, som man altid ved denne Paragraf har tænkt som den anordnende og tilforordnende Myndighed. I den grundlovgivende Rigsforsamling blev der gjort opmærksom paa, at navnlig paa Grund af, at Formanden ikke selv deltager i Modtagelsen af Valgstemmer, kunde der være Brug for flere Mænd til Visteførere end selve Valgbestyrelsens Medlemmer. og som Følge deraf blev der gjort den Tilføielse, som staar endnu, nemlig: „ligesom ogsaa en saadan Vælger, hvor det maatte være nødvendigt, af Valgbestyrelsen kan bestikkes til at udføre de Forretninger, der paahvile Valgbestyrelsens Medlemmer ved Stemmernes Modtagelse.“ Det er paa den Maade, at den Affattelse er fremkommet, som Valglovens § 10 nu har. Det er aldeles urimeligt at antage, at man ved en Tilføielse som den nysnævnte har villet gjøre Forandringer i de tidligere Bestemmelser. Naar det staar saaledes, at Formanden er den ledende, og man saa tilføier en saerlig Bestemmelse: „ligesom ogsaa en saadan Vælger“ o. s. v., hvori det nævnes, at det er Valgbestyrelsen, som er den bestikende, forekommer det mig, at det ligger meget nær, at man netop har villet pointere, at medens man vel kunde overlade Formanden at bestikke Vælgerne som Visteførere, hvilket betragtes som et mere underordnet Hverv — de betegnes et Sted som Valgbestyrelsens Medhjælper — medens man vel kunde overlade Formanden dette, har man ment, at de Vælgere, som ved deres Bestikkelse skulde ligefrem træde i Valgbestyrelsens Medlemmers Sted, altsaa repræsentere den egentlige Valgbestyrelse ved Protokollen, skulde vælges af den samlede Valgbestyrelse. Det forekommer mig heller ikke, at man fra Formandens øvrige Stilling med Hensyn til Valgets Ledelse og navnlig af hans Ret til at fordele Valglisten til Medlemmerne kan Andet end hente en Betragtning, som kan gjøre det fuldt rimeligt, at det er den rette Forståelse, at det er Formandens Sag at tilforordne Visteførere. Som de Herrer ville have lagt Mærke til af det Reserat, som den ærede Ordfører fremkom med, blev der i Valgbestyrelsens

Møde inden Valghandlingen af Formanden udtrykkelig gjort ogmærksom paa, at, hvis han blev valgt til Formand, var det hans Hensigt at fastholde den Opfattelse, han havde, at det var hans Ret at bestikke Visteførere. Derom siges der saa i Klagen, at dette blev strax modsagt af undertegnede Hans Frandsen, der hævdede, at ifølge Valglovens § 40 tilkom Udnevnelser den samlede Valgbestyrelse, og der siges saa: Da vi — nemlig Klagens Underkriver — ikke kunde tillægge Borgmesterens Udtalelse om at ville handle paa en Maade, som ikke kunde anses stemmende med Valgloven, nogen Vægt, og vi forøvrigt ikke havde Noget imod, at Hr. Allgaard, ligesom hidtil, blev valgt til Formand, uden at vi dog derved enten direkte eller indirekte vilde tiltræde en anden Opfattelse af Valglovens § 40, saa stemte vi dog paa ham til Formand. Man maa jo ganske vist give Klagerne Medhold i, at, for saa vidt der var noget Ulovæssigt deri, saa behøvede de intet Hensyn at tage til den Udtalelse, som fremkom fra Borgmester Allgaard; men for saa vidt der ikke var dette, for saa vidt det maatte ligge indenfor Valgbestyrelsens Medlemmers Competence forud at overlade Formanden at vælge Visteførere, forud at godkjende det Valg, han maatte foretage, saa tror jeg ikke, at Klagens Affatter med Rette kunde sige, at de hverken direkte eller indirekte have godkjendt Borgmester Allgaards Forordning. Naar i en Korporation, hvor der er Spørgsmaal om til Formand at vælge en, som bringes paa Bane, denne kun vil modtage Valg under Forbehold af, at en vis Opfattelse godkjendes, og naar dette modsiges af et enkelt Medlem — thi det maa fremhæves, at han siges ikke at være optraadt som Ordfører for flere — naar der altsaa af et enkelt Medlem gjøres opmærksom paa en anden Opfattelse, men den Bedkommende ikke desto mindre alligevel vælges til Formand, uden at Klageren — i dette Tilfælde Hans Frandsen — eller andre Medlemmer af Valgbestyrelsen tager noget omhelst udtrykkelig Forbehold om, at de ikke ville godkjende Borgmester Allgaards Opfattelse, saa tror jeg, man i Reglen vil have faaet det Indtryk, at de have frafaldet den Opfattelse, de have gjort gjældende. De foretræffe at faa Borgmester Allgaard som Formand for Valgbestyrelsen fremfor at undvære ham og saa fastholde deres Opfattelse af, hvorledes Visteførerne skulde tages. Efter at Hans Frandsen havde fremsat sin Mening, blev der omdelt Stemmesedler. Man gif altsaa ud fra, at de, som vilde fastholde den Opfattelse, at Formanden ikke havde Ret til at udnevne